

Sygn. akt VIII C 215/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko B. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. J. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 667,73 zł (sześćset sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 września 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej B. J. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 215/18

UZASADNIENIE

W dniu 14 września 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej B. J. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 667,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzi zapłaty zaległych rat składki ubezpieczeniowej, z tytułu zawartej z pozwaną umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...).

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-5)

W dniu 17 października 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 6., sprzeciw k. 6v, postanowienie k. 9)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2014 roku pozwana B. J., jako ubezpieczający, zawarła z poprzednikiem prawnym powoda A. A., umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki M. o nr rej. (...) na okres od dnia 11 kwietnia 2014 roku do dnia 10 kwietnia 2015 roku (polisa nr (...)). Składka za ubezpieczenie została rozłożona na 2 raty w kwocie 558 zł – płatną w dniu 11 kwietnia 2014 roku i 558 zł- płatną do 11 października 2014 roku.

(polisa k. 19-20, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwana nie zapłaciła kwoty 2 raty składki ubezpieczeniowej.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczający może zawrzeć umowę ubezpieczenia na cudzy rachunek. W takim przypadku roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu (art. 808 § 1 i § 2 k.c.). Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie zapłaciła 2 raty składki. Wobec powyższego strona powodowa ma prawo domagać się od pozwanej zapłaty kwoty wskazanej w pozwie tym bardziej, iż udzielała ona ochrony ubezpieczeniowej.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez

względem na przyczynę uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe, a począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie, co było niesporne, termin zapłaty 2 raty składki przypadła na 10 października 2014 roku. W związku z powyższym roszczenie stało się wymagalne od dnia 11 października 2014 roku. Strona powodowa miała prawo skapitalizować odsetki do dnia 13 września 2017 roku (to jest do dnia sprzed wytoczeniem powództwa)

Dalsze odsetki, zatem należały się od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez powoda oraz 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz.U. 2018, poz. 265 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.